

Sygn. akt V U 1527/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014 r. w Kaliszu

odwołania H. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 5 listopada 2013 r. Nr (...)

w sprawie H. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., z dnia 5 listopada 2013 r., znak (...), w ten sposób, że przyznaje odwołującemu H. S. prawo do emerytury poczynając od dnia 1 października 2013 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 listopada 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., odmówił H. S. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w (...) w K. w latach 1974-86.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył H. S., wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu spornego okresu jako okresu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący H. S., urodzony dnia (...), w okresie 18.12.1974 r. – 31.12.1986 r. był pracownikiem (...) w K., zatrudnionym na stanowisku ślusarz-spawacz, a od sierpnia 1975 r. – na stanowisku spawacz (dowód: umowa o pracę, dekret płacowy z dnia 26.07.1975 r. - w aktach osobowych). Aż do rozwiązania stosunku pracy w grudniu 1986 r. pracodawca nie zmieniał odwołującemu stanowiska pracy. Odwołujący w ramach powierzonego stanowiska w ramach pełnej dniówki roboczej wynoszącej 8 godzin wykonywał prace spawalnicze. Taką pracę odwołujący wykonywał każdego dnia aż do rozwiązania stosunku pracy (dowód: zeznania świadków: S. M., J. C., zeznania odwołującego, kolejne dekrety płacowe i świadectwo pracy w aktach osobowych). W czerwcu 1974 r. odwołujący ukończył kurs podstawowy spawania elektrycznego i gazowego (dowód: książka spawacza w aktach sprawy).

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym łącznie 29 lat, 6 miesięcy i 26 dni. Uznany przez ZUS okres pracy w warunkach szczególnych na powyższy dzień to 11 lat, 1 miesiąc i 21 dni przypadający w latach 1987-98.

/bezsporne/

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę dokumentom znajdującym się w aktach osobowych odwołującego Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków J. C. i S. M. oraz zeznaniom odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym, urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r., w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy, mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art. 32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 .02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał co najmniej od sierpnia 1975 r. do grudnia 1986 prace przy spawaniu elektrycznym i gazowym. Były te prace wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Prace te spełniały warunki wymienione w wykazie A dział XIV punkt 12 załącznika do cytowanego wyżej. Okres takiej pracy wynosi 11 lat i 5 miesięcy. Niezależnie od wskazania na taką pracę przez świadków, wykonywanie pracy przy spawaniu potwierdzają znajdujące się w aktach osobowych dekrety płacowe.

Doliczenie wskazanego wyżej okresu do okresu uznanego przez ZUS (11 lat 1 miesiąc i 21 dni) sprawi, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem co najmniej 15- letniego zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego kolejnego warunku koniecznego do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się ponad 29-letnim okresem ubezpieczenia. W chwili wydawania zaskarżonej decyzji miał ukończony 60-ty rok życia. Nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w sentencji.